üzerinde gezerler. Gençlerin birbirlerini tanımaları görmeleri konuşmaları genelde bu yol üzerinde gerçekleşir.

Bayramda her çeşit yemek yapılır. Özellikle pilav, fasulye, et yemekleri, sarma, patates hemen hemen her sofrada bulunur. Gelen konuklara ister aç ister tok olsun yemek konur. Yemekten sonra baklava, kadayıf, sütlaç gibi tatlılar ikram edilir.

Yakın akrabalara ailece gitmek adettir. İki üç aile bir araya gelerek akrabalar ziyaret edilir. El öpülerek bayramları tebrik edilir. Bayramlarda dargınlar barışır, hasta olan tanıdıklar ziyaret edilir. Nişanlı aliler birbirlerine hediyeler gönderirler.

Bayramın en hareketli günü ikinci günüdür. Bugün öğleye doğru başlayan akraba ziyaretleri akşama kadar devam eder. Akşamları genelde ziyaret yapılmaz, ancak damatlar kız ailesine giderler.

Bayramın son günü öğleden sonra belde gene hareketlenir. Gelen misafirler dönüş hazırlıklarına başlarlar. Vedalaşma faslı bittikten sonra gelenler uğurlanır.

Gençlerin arabalarla gezmeleri küçük denilebilecek yaşta araba kullanmaları kalabalık içinde taşıtlarla gezmeleri bazı tartışmalara ve üzücü olaylara neden olur. Yabancıların arabalarla filamingo yolunda gezmeleri hoş karşılanmaz.

İMECE

Belde halkının geçim kaynağı tarım olduğundan halk arasında yardımlaşma iyice yaygınlaşmıştır. Yardımlaşma ancak imece ile sağlanabilir. Kasaba halkı yardım amacıyla imece yapar. İmece, insanlar arasında yardımlaşmanın en güzel örneğidir. İmecenin mahalli dildeki adı mecidir. Bir kişinin yapamayacağı işler örneğin kasabadaki üretilen ürünler arasında ilk sırayı alan fasülyenin ekilmesi, ipinin bağlanması toplanması birkaç kişinin bir araya gelip yardımlaşmasıyla bir günde bitirilebilir.

Fasülyenin toplanması: İlk önce meciye gidecek olan kimseler meci sahibi tarafından bir hafta önceden belirlenir. Bunun sebebi herkesten evvel davranıp insan toplamaktır. Belirlenen gün ne ise çağrılan kişilere duyurulur. O gün meci sahibi her zamankinden daha erken uyanır. Tarlaya gidecek olan yiyecekler, içecekler hazırlanır. Bir taraftan da meciye gelecek olanlar çağrılır. İki kez çağırma işlemi sürer. İlkinde uyuyan ev halkını uyandırmak ikincisinde ise artık yola koyulacağını haber vermek amacı vardır. Birkaç dakika sonra elinde fasülye tenekeleriyle hanımlar gelirler, romörka yüklenen eşyalarla birlikte yola çıkılır. Bu erken saatlerde yollar tarlasına giden traktör sahipleriyle doludur.

Belde bakkallarından satın alınan çerezler yolda mecilere dağıtılır. Tarlaya gelindiğinde ev sahibinin ilk işi ocak yakmaktır. Bu sırada vakit kaybetmemek için fasülye sıralarına

durulur. Uykusuzluğun verdiği uyuşukluk mecilerin üzerinden ancak sabah yemeğine çağrıldıkları an sona erer. Büyük bir neşe içinde yemek yenir çaylar içilir. Bu saatten sonra fasülye tarlasının içindeki hava iyice değişir, sıcaklaşır. Ardı ardına gelen teneke teneke sesleri tenekelerin fasülyelerle dolduğunu haber verir. Tenekeciler fasülyeleri boşaltır, çuvallar dolmaya başlar. Türküler çağrılır, dedidokular yapılır maniler söylenir. Kızgın güneşe ve yakıcı sıcağa rağmen insanlar arasındaki o günkü neşeye denecek yoktur. Bunun yanında emeğinin karşılığını alan tarla sahibinin sevinci de bir hayli fazladır. Hele çuvallar çabuk ve fazlasıyla doluyorsa...

Daha sonra öğle yemeğine gidilir. Sohbetlerle kahkahalarla şakalarla birlikte yemekler yenir çaylar içilir. Meci sahibi acele eder. Tekrar fasülye sıralarına gidilir. Sıralarda arkada kalanlar için maniler de atılır.

Lapacılar lapa ister
Çapacılar çapa ister
Arkalardaki meciler
Sıra sopası ister.

Samanlıkta tavuklar
Çılk yumurta yumurtlar
Karşıdaki meciler
Sıralarda uyuklar.

Akşam üzeri artık işler bitmiştir. Meciler yavaş yavaş sıralardan çıkarlar. İsteyenler tenekelerine fasülye alırlar, iş elbiselerini değiştirirler beldeye dönüş başlar. Yolda işleri bitirmenin, ürünü toplamanın sevinciyle tenekeler çalınıp türküler söylenir. Eve dönüldüğünde herkes bu koskoca bir günün yorgunluğunu üzerlerinden atmak isterler. Beldede yapılan hiçbir iyilik karşılıksız kalmaz. Bu bütün bir yaz böylece sürüp gider...

